

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Η Εθνική Επέτειος της 25ης Μαρτίου σηματοδοτεί, διαχρονικώς, την καθοριστική περίοδο της σύγχρονης Ιστορίας μας, την «Ανάσταση» του Γένους μας, η οποία οδήγησε στην εγκαθίδρυση του Νεώτερου κυρίαρχου Ελληνικού Κράτους. Υπό τα δεδομένα αυτά η Εθνική μας Επέτειος πρέπει ν' αποτελεί, για τον Λαό μας και το Έθνος μας, πηγή Εθνικών Διδαγμάτων και Έμπνευσης. Μέσα στην σημερινή κρίσιμη συγκυρία, επιτρέψατέ μου, μεταξύ των ως άνω Εθνικών Διδαγμάτων, ν' αναδείξω πρωτίστως τα εξής:

Η Επανάσταση του 1821 εκδηλώθηκε σε μian εποχή, κατά την οποίαν η πολιτική συγκυρία στην Ευρώπη, που ήταν τότε ουσιαστικώς το αποκλειστικό πεδίο διαμόρφωσης της διεθνούς πολιτικής, δεν εμφανιζόταν ευνοϊκή γι' αυτήν. Και τούτο διότι οι γεωπολιτικοί συσχετισμοί και οι διαφορών ειδών Συμμαχίες μεταξύ των «ισχυρών» της εποχής εκείνης δεν συνιστούσαν πρόσφορο έδαφος για την Εθνεγερσία των Ελλήνων. Εντούτοις, την 25η Μαρτίου το Έθνος των Ελλήνων τόλμησε την εξέγερση κατά του τουρκικού ζυγού και αγωνίσθηκε, με απaráμιλλον ηρωισμό, για την κατάκτηση της Ελευθερίας του και για την κατοχύρωση της Κυριαρχίας του.

Το απaráμιλλο παράδειγμα των προγόνων μας Αγωνιστών του 1821 πρέπει να μας εμπνέει και να μας καθοδηγεί στο διηνεκές. Εμείς, οι Έλληνες, οφείλουμε να δημιουργήσουμε ένα αρραγές μέτωπο συνευθύνης και συντονισμού των ενεργειών μας για την προαγωγή των συμφερόντων της Πατρίδας. Αυτή η σύμπλευσή μας καθίσταται επιτακτική ιδίως κατά την τρέχουσα κρίσιμη συγκυρία, στην οποία ήδη αναφέρθηκα και κατά την οποία προβάλλουν κορυφαίες προκλήσεις, που η έκβασή τους θα καθορίσει μακροπρόθεσμα το μέλλον της Ελλάδας, όπως και εκείνο της μεγάλης Ευρωπαϊκής μας Οικογένειας, στην οποία αμετάκλητα ανήκει η Χώρα μας. Αναφέρομαι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον σκληρό πυρήνα της, την Ευρωζώνη.

Προς αυτή την κατεύθυνση καθοριστικής σημασίας οδηγός μας πρέπει να είναι κατ' εξοχήν ο στίχος του Ανδρέα Κάλβου, «θέλει Αρετήν και Τόλμην η Ελευθερία». Ειδικότερα, με την Ωδή «Εις Σάμον», ο Ανδρέας Κάλβος μας έχει αφήσει μια μεγάλη, κατά πάντα Εθνική, παρακαταθήκη ως προς το νόημα της Ελευθερίας, η οποία πρέπει να διαπνέει διαχρονικώς εμάς, τους Έλληνες.

Α. Με ιστορική αφορμή τη Ναυμαχία της Σάμου το 1824, το υπέρ της Ελευθερίας μήνυμα του Ανδρέα Κάλβου -όταν μάλιστα η Ελευθερία προβάλλεται ως το αποτέλεσμα της αρετής και της τόλμης- όχι μόνο διαπερνά, απ' άκρου εις άκρον, την ιστορική διαδρομή του Λαού μας και του Έθνους μας, αλλά πρέπει να φωτίζει το παρόν και να προσδιορίζει καθοριστικώς το μέλλον μας, ως απογόνων Μεγάλων Προγόνων, οι οποίοι εξ αυτού και μόνον έχουν χρέος να γράψουν την δική τους Ιστορία και να φέρουν έτσι σε πέρας την αποστολή που τους αναλογεί και τους αρμόζει, κατ' εξοχήν σε δύσκολους και κρίσιμους καιρούς.

Β. Για να κατανοήσουμε δε πλήρως, υπό το κατά τ' ανωτέρω πρίσμα, την παρακαταθήκη του Ανδρέα Κάλβου από την Ωδή «Εις Σάμον», οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι η κατά Ανδρέα Κάλβο Ελευθερία είναι συνώνυμη της Ευθύνης. Ιδίως εμείς, οι Έλληνες, ως Λαός και ως Έθνος και μάλιστα υπό τις σημερινές συνθήκες, οφείλουμε να θεωρήσουμε την Ελευθερία όχι ως ενεργοποίηση της ελεύθερης βούλησης κατ' απόλυτη και ανεξέλεγκτη διακριτή ευχέρεια. Αλλά -κατ' εξοχήν μάλιστα- ως Αρετή, η οποία, μέσω της Τόλμης, μετατρέπεται σε Ευθύνη για την επιλογή των στόχων που πρέπει να θέσουμε και των επέκεινα αποφάσεων που πρέπει να πάρουμε, προκειμένου να εκπληρώσουμε την αποστολή, η οποία μας αναλογεί και μας αρμόζει απέναντι στην Πατρίδα και στην Ιστορία μας.

Η Ελλάδα αποτελεί πλέον σταθερή και αξιόπιστη, στον υπέρτατο βαθμό, δύναμη Ειρήνης και Ασφάλειας στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, που σέβεται εμπράκτως και απολύτως το Ευρωπαϊκό και το Διεθνές Δίκαιο στο σύνολό του. Έτσι, επιδιώκει την φιλία και την συνεργασία με όλους της τους γείτονες, ενώ παράλληλα φιλοδοξεί, ως αναπόσπαστο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του σκληρού πυρήνα της, της Ευρωζώνης, να συμμετάσχει ενεργά στην οικοδόμηση μιας ομοσπονδιακού τύπου Ευρώπης, υπό όρους Αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας και σεβασμού του Κράτους Δικαίου, και κατ' εξοχήν, του Κοινωνικού Κράτους Δικαίου. Οι βασικές αυτές αρχές, που διέπουν με σταθερότητα και συνέπεια την διεθνή συμπεριφορά της Χώρας μας έναντι πάντων, εξειδικεύονται ως εξής στις επιμέρους σχέσεις μας με τις γειτονικές μας χώρες, γεγονός το οποίο προσδιορίζει επακριβώς και τις πάγιες θέσεις μας ως προς τα κυριότερα Εθνικά μας Θέματα και, άρα, τα Εθνικά μας Δίκαια:

Α. Ως προς το Κυπριακό -και με την αυτονόητη βεβαίως διευκρίνιση ότι αποτελεί διεθνές και, κυρίως, ευρωπαϊκό ζήτημα- επιδιώκουμε, το συντομότερο δυνατό, την δίκαιη και βιώσιμη λύση του. Όμως η Κυπριακή Δημοκρατία, ως πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι νοητή με περιορισμένη κυριαρχία, την οποία συνεπάγονται στρατεύματα κατοχής και αναχρονιστικές εγγυήσεις τρίτων. Τούτο είναι αντίθετο προς κάθε έννοια Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Δικαίου.

Β. Ως προς τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, επιδιώκουμε σχέσεις φιλίας και καλής γειτονίας και ευνοούμε την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας. Αυτό, όμως, προϋποθέτει εκ μέρους της Τουρκίας ειλικρινή σεβασμό του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου, καθώς και του Ευρωπαϊκού Κεκτημένου, αναπόσπαστο μέρος του οποίου είναι και το πρόγραμμα «NATURA 2000». Άρα και οι διατάξεις της Συνθήκης της Λωζάνης και της Συνθήκης των Παρισίων του 1947-οι οποίες είναι απολύτως σαφείς και πλήρεις και δεν αφήνουν κανένα περιθώριο για γκριζες ζώνες-πρέπει να γίνονται πλήρως σεβαστές απ' όλους. Πολλώ μάλλον όταν η αμφισβήτησή τους οδηγεί σε αμφισβήτηση των συνόρων όχι μόνο της Ελλάδας αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, ιδίως ως προς την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, η Τουρκία οφείλει να σέβεται το Δίκαιο της Θάλασσας, οι διατάξεις του οποίου την δεσμεύουν και με την μορφή γενικώς παραδεδεγμένων κανόνων του Διεθνούς Δικαίου.

Γ. Ως προς την Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας, ευνοούμε την ευρωπαϊκή της προοπτική.

Όμως η προοπτική αυτή προϋποθέτει, εκ μέρους της, τον πλήρη και ειλικρινή σεβασμό του συνόλου του Ευρωπαϊκού Κεκτημένου, άρα του συνόλου του Διεθνούς Δικαίου, κατ' εξοχήν δε της Συνθήκης των Πρεσπών. Η οποία πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται, κατά το γράμμα της και το πνεύμα της, με τρόπο που δεν αφήνει ούτε ίχνος αλυτρωτισμού. Κατά συνέπεια, οιαδήποτε αντίθετη τακτική θα εμποδίζει, αυτονοήτως, την ευρωπαϊκή ενταξιακή πρόοδο της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας..

Δ. Ως προς την γείτονα Αλβανία, δεν είμαστε αντίθετοι στην ευρωπαϊκή της προοπτική. Πλην όμως αυτό έχει ως αυτονόητη προϋπόθεση τον πλήρη και ειλικρινή σεβασμό του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου, άρα τον σεβασμό του Κράτους Δικαίου και όλων των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Επομένως, συμπεριφορές όπως αυτές έναντι της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, οι οποίες υποτιμούν βάνουσα την αξία της Ανθρώπινης Ζωής ή προσβάλλουν απροκαλύπτως Θεμελιώδη Δικαιώματα, π.χ. το Δικαίωμα στην Ιδιοκτησία, συνιστούν ανυπέβλητο εμπόδιο για την απρόσκοπτη ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας. Όπως αντίστοιχο εμπόδιο συνιστά η κάθε μορφής διεκδίκηση εντελώς ανυπόστατων δήθεν «δικαιωμάτων» των Αλβανών τσάμηδων, αδίστακτων συνεργατών των ναζί όπως έχει αποδειχθεί ιστορικά.

Με τις σκέψεις αυτές, και υπενθυμίζοντας εκ νέου ότι το παράδειγμα των Ηρωϊκών Προγόνων μας Αγωνιστών της Εθνεγερσίας του 1821 πρέπει ν' αποτελεί, για κάθε Έλληνα, δείκτη πορείας ως προς την επιτέλεση του δικού μας Εθνικού Χρέους, είμαι βέβαιος ότι θα αιρόμαστε πάντοτε στο ύψος των περιστάσεων, ώστε ενωμένοι στα μεγάλα και σημαντικά να υπερασπιζόμαστε αποτελεσματικώς τα Εθνικά μας Θέματα και τα Εθνικά μας Δίκαια, δηλαδή, σε τελική ανάλυση, να υπερασπιζόμαστε αταλάντευτοι, την Πατρίδα, τον Λαό μας και το Έθνος μας.